Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36449
Copyright: Melk, Benediktinerstift

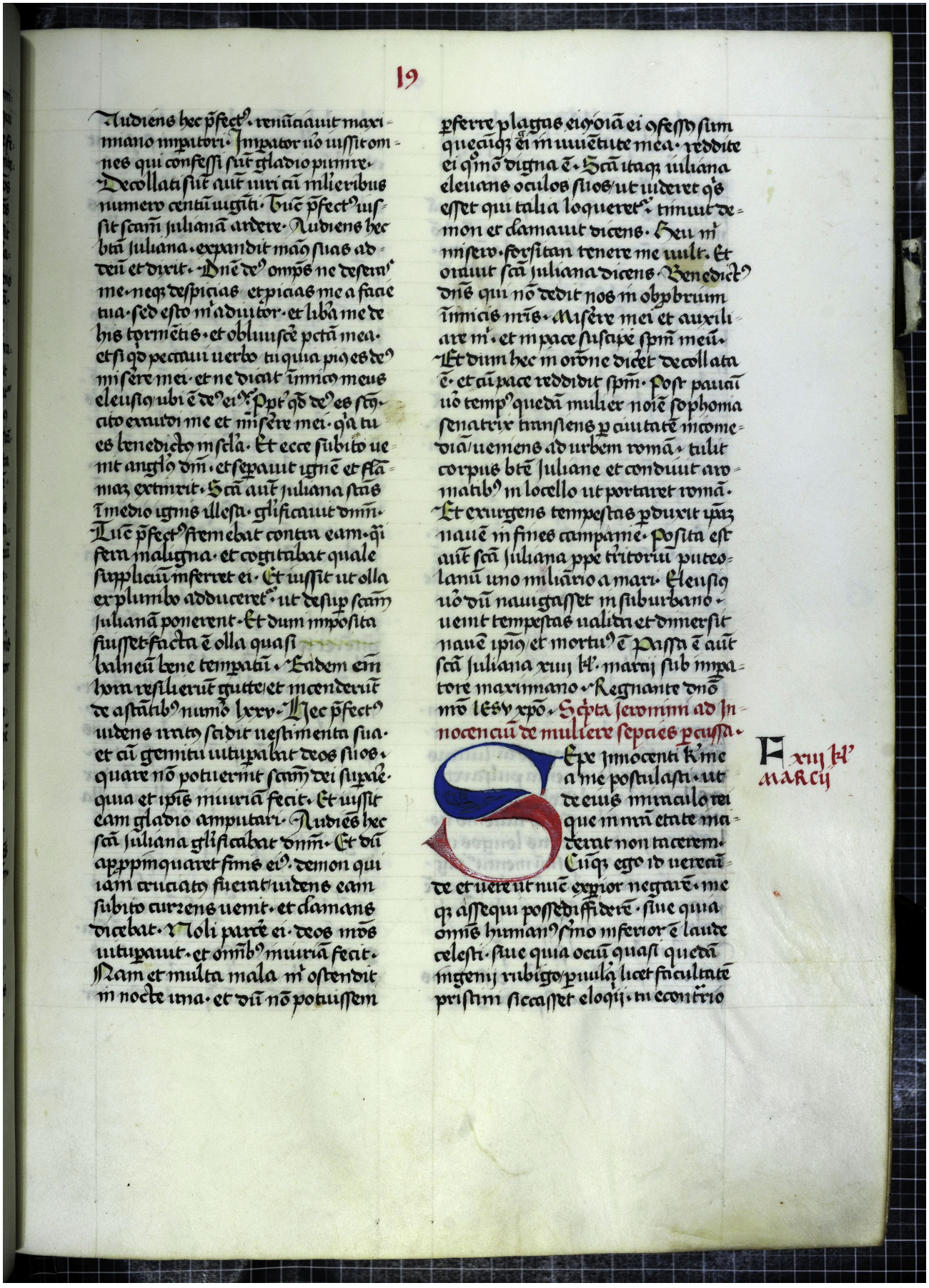

19

Audiens hec pfect⁹ renūciauit maximiano imp̄atori. Impator uō iussit omnes qui confessi fuī gladio puniri. Decollati sūt aūt uiri cū mlieribus numero centū uigīti. Tuc pfect⁹ iussit scam̄ julianā ardere. Audiens hec btā juliana expandit mās suas ad deū et dixit. Dnē de⁹ omps ne deseri⁹ me. neq; despicias et pcias me a facie tua. sed esto m̄ adiutor. et lubā me de his tormētis. et oblui sce pctā mea. et si qd peccaui uerbo tuo quia pius es de⁹ miserere mei. et ne dicat īmico meus eleuisq; ubi ē de⁹ ei⁹. Ppt̄ qd de⁹ es stīgato exaudi me et miserere mei. q̄a tu es benedict⁹ in scla. Et ecce subito uenit angl⁹ dn̄i. et sepauit ignē et flāmas extinxit. Scā aūt juliana stās i medio ignis ulesa. glificauit dn̄m. Tuc pfect⁹ fremebat contra eam. qi sem maligna. et cogitabat quale supplicū inferret ei. Et iussit ut olla ex plumbo adduceret⁹. ut desup scam̄ julianā ponerent. Et dum imposita fuisset facta ē olla quasi balneū bene tepidū. Eadem ei hora resiluerūt gutte et mouerūt de astātib⁹ numō lxxv. Hec pfect⁹ uidens irato animo dixit uestimenta sua. et cū gemitu uituperabat deos suos. quare nō potuerūt scam̄ dei supare. qua et ipis muriā fecat. Et iussit eam gladio amputari. Audiēs hec scā juliana glificabat dn̄m. Et dū appropinquaret finis ei⁹. demon qui iam crucīato fuerat iudex eam subito aurigens uenit. et clamans dicebat. Moli parce ei. deos meos uituperauit. et omīb⁹ muriā fecit. Nam et multa mala m̄ ostendit in nocte una. et dū nō potuissem pferre plagas ei⁹ oīa ei ofessō sim que cūq; fī in uuīetute mea. reddite ei q̄m̄ digna ē. Scā itaq; juliana eleuans oculos suos ut uideret q̄s esset qui talia loqueret⁹. timuit demon et clamauit dicens. Heu m̄ miser⁹. forsitan tenere me uult. Et oīauit scā juliana dicens. Benedict⁹ dn̄s qui nō dedit nos in obprium īmicis nīs. Miserere mei et auxiliare m̄. et in pace suscipe spm̄ meū. Et dum hec in orōne dicet decollata ē. et cū pace reddidit spm̄. Post pauca uō temp⁹ quedā mulier noīe sophonia senatrix transiens p ciuitatē mōmedia uemens ad urbem romā. tulit corpus btē juliane et conduit aromatib⁹ in locello ut portaret romā. Et exurgens tempestas pduxit eā naue in fines campanie. posita est aūt scā juliana ppe litoriū puteolanū uno miliario a mari. Eleuisq; uō dū nauigasset in suburbano uenit tempestas ualida et demersit naue ipiō et mortu⁹ ē. Passa ē aūt scā juliana xuij kl̄. marcij sub imperatore maximiano. Regnante dn̄o nō ihesu xpō. Scpta secōm̄ ad innocencū de muliere sepaes paussa.

Xuij kl' marcij

Epe innocenti k̄me a me postulasti. ut de eius miraculo rei que in mā etate mea gessi non tacerem. Cuiq; ego id uereā de et uere ut nuc exprior negare. me q; assequi possedisse deū. siue quia oīs humanus sm̄o inferior ē laude celesti. siue quia ocū quasi quedā ingenij rubigo pruīa licet facultate pristina siccasset eloquij. in contrario